

Zamyslenie...

V týchto dňoch navštevujeme cintoríny a na nich hroby tých, ktorých sme mali radi. Chýbajú nám... Veď oni sa nestratili z nášho srdca. Načas sme sa vzdialili od seba, ale neprestali sme sa mať radi. Láska, ktorá nikdy nezanikne, nikdy neprestane a všetko prekoná, ona ako jediná preniká chvíľou smrti a zostáva naším večným spojivom. Oni žijú v našich srdciach a sú tam, kde naše oči nedovídia a naše uši nedopočujú... V našej mysli sa vynárajú ich tváre, ich hlas aj ich skutky. Zamyslime sa a nájdime ich medzi tými o ktorých hovorí sám Pán, že sú blahoslavení:

A. Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo:

Blahoslavení, ste vy, ktorí ste tu na zemi žili v chudobe a skromnosti, aby sme sa mali lepšie my. Blahoslavení ste vy, ktorí ste sa vedeli obetovať. Vďaka vám za lásku plnú obetí. Na vás myslíme naši drahí rodičia, starí rodičia, muži i ženy, na vás, ktorí ste mali veľké srdce. Nech vám dobrý Boh dá Nebeské kráľovstvo. Nech vás urobí bohatými na lásku, pokoj i šťastie...

B. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení:

Blahoslavení ste vy, ktorí ste trpeli nepochopením, nevďakom, nedostatkom lásky i úcty... Žili ste v šere ľudskej zloby, v nedostatku lásky, nespĺnených plánov a túžob, v slzách sklamaní a bolestivých prevrpení... Siroty, vdovy, rodičia a deti, týraní a opovrhovaní, vysmievaní a nepochopení... Nech vás Boh poteší. Nech hrejivá sila jeho lásky a žiar jeho svätosti vytvorí ten najkrajší úsmev šťastia a radosti na vašej tvári...

C. Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme:

Blahoslavení ste vy tichí. Boli ste tu pri nás a ticho, skromne ste niesli svoj i náš kríž. V tichu modlitby, nenáročnosti a zabúdania na seba bol prežitý váš život. Nehovorili ste veľa slovami, ale povedali ste viac skutkami. Nechceli ste byť veľkí, ale boli ste verní v maličkostiach. Nech Vám Boh dá odmenu večného dedičstva. Nech vám patrí zem, ktorú ste posvätili vašimi obetami a modlitbami.

D. Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení:

Blahoslavení ste vy, ktorí ste boli lační a smädní po spravodlivosti. Túžili ste po tom, aby sa naplnila spravodlivosť a samy ste prežívali, že v tomto živote je veľa nespravodlivostí, krívd, podvodov a násillia... Ponúkala sa vám aj ľahšia cesta nespravodlivosti, ale vy ste zostali presvedčení, že pravda, česť a spravodlivosť je viac než všetko ostatné. Vo smrti sa ukazuje najväčšia spravodlivosť, lebo ona odhalí čo v človeku skutočne je. Váš statočný život a nezlomný charakter je pre nás neustálym vzorom a métou. Nech Vám Boh dá plnosť radosti a šťastia tam, kde pravda a spravodlivosť zvíťazila nad všetkým zlom a nepravosťou... Nech ste naveky šťastní v Bohu.

E. Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo:

Blahoslavení ste vy milosrdní. Vy, ktorí ste vedeli odpúšťať a skláňať sa k chudobným, úbohým a slabým... Zastať sa utláčaného, obhajovať vdovy a siroty. Milosrdenstvo si nemožno zaslúžiť. Vychádza z dobrej vôle srdca: z ochoty odpustiť, znížiť sa, prijať a pretrpieť krivdu a bolesť... Nech sa vám dostane hojnosť Božej milosti a Božieho milosrdenstva, veď je napísané, kto má, tomu sa ešte pridá...

F. Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení ste vy, ktorí ste mali srdce priehľadné a čisté, plné úprimnosti a lásky. Nebola vo vás pretváрка a pokrytectvo. Nebola vo vás zloba. Nemali ste srdce naplnené nenásytnou túžbou mať. Nechceli ste sa nechať zotročiť tým, čo je menej a žili pre to čo je viac. Čistí, jednoduchí a úprimní nachádzali ste Boha vo všetkom: v kráse prírody, v kvetoch na lúke, vo hviezdach na oblohe, v ríši pohyblivých zvierat i v ríši nehybných skál... Nech im dobrý Pán Boh, ktorý im už v tomto živote naplňal srdcia radosťou z krásy a dobra, dá plnosť šťastia a radosti...

G. Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi:

Blahoslavení ste vy, ktorí ste šíрили pokoj. Vy, ktorí ste boli pokoj tvoriaci, tým, že ste natrvalo zakotvili v Bohu a vierou v jeho moc a dobrotu ste sa držali nad hladinou bežnej nervozity. Cítili ste, že ste v Božích rukách, a preto ste neprepadali strachu, ani tam kde išlo o život, ani tam, kde išlo o chlieb a osobnú česť. Ba naopak aj iným ste dodávali silu, odvahu, rozhodnosť a istotu a s tým pokoj a pravú slobodu. Nevyrušili vás ani strata ani zisk... Vy, pokoj tvoriaci, ste každým postojom i činom vydávali svedectvo, že nad všetkým a za všetkým stojí Boh, ktorý nedovolí človeka zaťažovať viac ako je schopný uniesť. Nech Vám teraz dobrý Boh dá plnosť tohto pokoja a šťastia v spočinutí v jeho náručí.

H. Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo:

Blahoslavení ste vy, ktorých prenasledovali pre to, čo bolo spravodlivé. Boli ste prenasledovaní za vašu vernosť národu, vlasti i rodnej zemi... Prenasledovaní, lebo ste obhajovali, zastávali práva Božie, práva národa i jednotlivca a pranierovali ste nespravodlivosť a neporiadok. Bojovali a zomierali ste vo svojej vlasti alebo cudzine, na súdoch i vo vojnách za práva a spravodlivosť pre všetkých i pre biednych a chudákov. Chceli ste, aby sa každému dostalo to čo mu právom patrí – sloboda, zdravie, obživa i bezpečie. Nech Vás teraz Boh odmení, veď sám povedal: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste urobili.“

Pokr. na str.2

Milan Rúfus

Dedinsky cmiter

*Kde máš svoje veci?
Vzal ich tichý príval
Ako novembrové pole
je tvoj stôl.
Vari sa ti život
len tak živo sníval?
Či sa ti to prisnil
a či ozaj bol?
Čo sa s tebou dialo?
Nevieš, hľadáš svedkov.
Ktorý z nich ti povie,
čoho si bol host?
Mená na pomníčkoch,
ale to je všetko.
Mená na pomníčkoch,
ale to je dosť.
Boli sme, hej, bolo.
Zabudnuté tváre
rozsvetujú sa ako neóny
pozdĺž jednej cesty.
Na jej svetlej čiare
počuješ zvon,
čo už roky nezvoní
a to tebou žité
pod tebou sa vrství.
Požičiavajúc si svetla od neho,
zrazu pochopíš
i na čo sú nám mŕtvi,
i že sú aj oni deťmi živého*

...si blízko Božieho kráľovstva

Hodnota života sa počas prvých novembrových dní oveľa väčšmi prediera do popredia nášho záujmu. Stojíme nad hrobmi našich blízkych, o ktorých liturgia hovorí, že „... nás predišli na večnosť a spia spánkom pokoja“ (1. eucharistická modlitba). Miesta posledného odpočinku našich drahých sú v tieto dni najlepším kazateľom. Na ich hroby nosíme vďaka za ten rozmer života, ktorý pripomína Ježišova odpoveď na otázku zákonníka v evanjeliom príbehu. Je to rozmer lásky - lásky k Bohu aj k blízkym.

„Láska ma zrodila pre zem i nebo,“ čítal som na jednom náhrobnom kameni. Slávnosť všetkých svätých nám pripomenula tých, ktorí vlastnia Božie kráľovstvo. Svätých pre nebo zrodila láska. V ich životoch bolo veľa rôzneho, ale jedno mali spoločné: nadovšetko milovali Boha a z tejto lásky a pre túto lásku i všetkých, ktorí žili vedľa nich.

Je zrejme, že ani pre nich nebolo jednoduché naplniť hlavnú požiadavku lásky k Bohu a k blížnemu. Povzbudením im bol Ježišov život i pohľad na život iných. Túto skúsenosť sv. Augustín vyjadril známymi slovami: „Keď to dokázali toľkí a toľké, prečo nie ty, Augustín?“

Treba si tiež všimnúť spojenie „z celého srdca, z celej duše, z celej mysle a z celej sily“. Boh a životné hodnoty

si žiadajú celé srdce a všetky sily človeka. Cesta lásky nie je pre ľudí polovičatého srdca. Cesta lásky je pre ľudí, ktorí sa neuspokoja s lampášmi, keď môžu dosiahnuť slnko... Toto je cesta ľudí, ktorých láska darovala svetu, aby po krokoch na obojstrannej ulici života boli otvorení Bohu i všetkému ľudskému a nakoniec dosiahli nebo. Sv. Terézia od dieťaťa Ježiša to vyjadrila slovami: „Neľutujem, že som život zasvätila láske.“

Ježiš pochválil zákonníka za postoj k hlavnému prikázaniu lásky: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“

Náš postoj k hodnotám, ktoré sú predmetom tohto prikázania lásky, je zároveň pravdivým meradlom nášho priblíženia, či vzdialenia sa od toho, čo je v živote Božie i ľudské. Preto v konečnom dôsledku môže každý z nás denne vedieť, či je hodnotou svojho života blízko Božieho kráľovstva.

V dnešnom zmlatku sveta - v hodnotách i pojmoch - sa od nás kresťanov očakáva veľmi jasné a presvedčivé svedectvo základnému rozmeru kresťanstva a vôbec náboženstva, ktorým je láska. Objavme znova v sebe radosť lásky k Bohu a vytvoríme tak priestor pre šťastnejšieho a spokojnejšieho človeka v sebe i vedľa seba. Usilujme sa pochopiť a prijať postoj zákonníka, že láska k Bohu a blížnym je viac ako všetko ostatné. Možno práve teraz a cez takéto zmýšľanie sme blízko Božieho kráľovstva, teda všetkého, čo je Božím záujmom v tomto svete, v nás, v prítomnosti i v priestore večnosti.

Si blízko Božieho kráľovstva, alebo...?

JOZEF JARAB

Budúci týždeň bude týždeň duchovnej obnovy v našej farnosti. Každý deň bude o 18:00 zamyslenie na tému duchovnej obnovy. Po ňom bude Sv. omša a po nej adorácia Najsvätejšej sviatosti. Bližší program bude na nástenke. V sobotu večer bude modlitba Sv. ruženca o 20:00. Duchovná obnova sa zakončí nedeľnou Sv. omšou o 9:15.

Sv. omša pre deti nebude v tomto týždni.

I. Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi:

Blahoslavení ste vy, ktorí ste ma chceli napodobňovať v láske, odpúšťaní a stali ste sa akoby divadlom pre tento svet. Váš nezlomný postoj k pravde a vaše skutky obetavej lásky boli pre jedných povzbudením, ale pre väčšinu výčitkou. Neboli ste ako druhí, boli ste podobní mne a preto Vás svet znenávidel. Ja som však zvíťazil nad svetom, nad jeho nepravosťou, nespravodlivosťou i hriechom a vy ste vytrvali so mnou a boli ste pri mne pod krížom i na kríži. Vám prvým patrí moja odmena za vernosť, oddanosť a za lásku voči mne. Nech vás prijme Kristus, ktorý vás povolal do svojej slávy, aby ste s ním kraľovali naveky.

Mário Orbán

Sväté omše v 31. týždni cezročného obdobia

6.XI.pondelok

18.00 na úmysel ordinára

7.XI.utorok

18.00 + Miroslav Kubliha a st.rodíčia z oboch strán

8.XI. streda

18.00 + Gustáv Štiavnický a rodičia

9.XI. štvrtok

18.00 za farníkov

10.XI. piatok

18.00 + Peter Peško

11.XI. sobota

18.00 + Berta Kolátová (1.výr.)

20.00 Modlitba s.ruženca

Upratovanie kostola č.d. 101 -122

12.XI. 32. Nedeľa v Cezročnom období

8.00 + Anna Hlavatá (20.r.) a rod.Kulifajová

9.15 + Jozef Tibenský a rodičia

Liturgický kalendár

6.XI. pondelok	sv. Leonard, pustovník
7.XI. utorok	sv.Engelbert, mučeník
8.XI. streda	sv.Bohumír, biskup
9.XI. štvrtok	Výročie posviacky Lateránskej baziliky - sviatok
10.XI. piatok	sv.Le v Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi
11.XI. sobota	sv. Martin z Tours, biskup

možno nik nebude nablízku. Pôjde už definitívne o všetko - o celú večnosť. Nuž zabezpečme si na túto hodinu orodovanie našej a Božej Matky!

Zdravasy môžu pokojne plynúť aj bez namáhavého úsilia stále sledovať význam jednotlivých slov, ak budú v hlbokom súhlase so všetkým tým, čo vyjadrujú, aj v úprimnom rozhodnutí vôle chcieť skutočne to, o čo ústa prosia - a potvrdené skutkami.

Potom smrť nebude desivým vstupom do nenávratna temnej noci, ale očakávaním jasu vychádzajúceho slnka v kráľovstve lásky.

MÁRIA MURÁŇOVÁ

Jersy Popieluszko

13. decembra 1981 bola zakázaná činnosť Solidarnosci (Solidarita), prvého nezávislého občianskeho združenia v komunistickom bloku. V Poľsku bol vyhlásený vojnový stav. Duchovným vodcom Syndikátu bol mladý kňaz Jersy Popieluszko. Jeho jedinou túžbou bolo hlásať pravdu.

„Ak bude treba, za pravdu položiť aj život,“ povedal, „aj keď mám strach...“ dodal zastretým hlasom.

Odvtedy, čo Jersymu Popieluszkovi hodili cez okno do bytu bombu, ho naozaj prenasledovali obavy. Bomba našťastie nevybuchla.

Komunisti mu nemohli zabrániť v tom, aby verejne hovoril pravdu, a tak sa rozhodli, že ho odstránia.

Jedného dňa išiel tento mladý kňaz s priateľmi autom z Gdanska do Varšavy. Sedel pri šoférovi. Z jeho tváre sa zračila úzkosť. Vedeli, že ich sledujú, a tak uháňali na plný plyn... Jeden z Jersyho priateľov sa ho znepokojene opýtal: „Naozaj si myslíte, že chcú vašu smrť?“

Jersy namiesto odpovede zapol rádio. V tom momente začuli kódovanú správu tajnej polície, ktorá sa ho týkala: „Práve prešli kolesá Zoliborzského kríža.“

Všetci zmeraveli! O niekoľko minút sa v zákrute spoza kríkov vynoril chlap s bombou v ruke. Šofér sa nenechal vystrašiť a okamžite vyšiel do protiútku. Otočil auto a vyrútil sa rovno na útočníka. Ten prepadol panike a len tak naslepo vyhodil bombu, ktorej výbuch nezasiahol svoj cieľ. Všetci v aute zbledli od strachu. Tentoraz z toho šťastne vyviazli, a tak pokračovali v ceste.

Honba za Popieluszkom sa začala v roku 1980, keď Lech Valesa založil občianske združenie Solidarita. Vďaka nemu sa Poľsko prebudilo. Všetkým krajinám východnej Európy, ktoré deptali komunistickí tyrani, vtedy zažiarila nádej, zvaná Solidarita. Jersy Popieluszko sa stal jej hovorcom. Nahlas a z plného hrdla vravel to, čo sa dovtedy nikto neodvážil vypovedať: „Túžba po slobode nemôže byť potláčaná násilím, lebo násilie je zbraňou tých, čo hlásajú klamstvá“.

Kremeľskí vodcovia to už viac nechceli počúvať. Tie ústa bolo treba umlčať. Rozhodli sa, že Popieluszko musí zomrieť.

Jedného októbrového dňa v roku 1984 nejaké auto predbiehalo otca Jersyho a donútilo ho zastaviť. Štyria príslušníci tajnej polície sa vrhli na kňaza, súpali ho, zapchali mu ústa, aby nemohol kričať, a hodili ho do kufru svojho auta. Popieluszkovmu šoférovi zviazali ruky za chrbtom, prinútili ho sadnúť si na zadné sedadlo a plnou rýchlosťou vyrazili. Pri prechádzaní cez dedinu museli však spomaliť. Jersyho šofér dobre poznal tie miesta, a tak v jednej pravouhlej zákrute využil moment, keď auto pribrzdilo, a laktom otvoril zadné dvere. Vymrštil sa z auta a kotúľal sa po vozovke. Tajní ho ešte chceli stiahnuť späť do auta, ale okoloidúci si všimli, ako kričí na plné hrdlo: „Uniesli Popieluszka!“ Vydesení únoscovia sa rýchlo vytrhli.

Svedkovia tohto „predstavenia“ radšej všetko ututľali, lebo sa báli, že ich budú prenasledovať. Komunistom ich mlčanie len

vyhovovalo. Zariadili, aby sa prostredníctvom médií rozšírila do celého sveta správa: „Popieluszko zmizol.“ O niekoľko týždňov sa jeho telo našlo v priekope. Bol ubitý na smrť 19. októbra 1984.

Život Jersyho Popieluszka nevyhasol nadarmo. Obrodzovacie hnutie, ktoré rozpútala Solidarita a ktoré podnecovalo ľudí k znovuzískaniu vlastnej slobody, mohutnelo. O päť rokov neskôr padol Berlínsky múr a krajiny sovietskeho bloku znovu našli slobodu.

Svätý Andrej Avellino 7.november

Sv. Andrej Avellino, kňaz. rehoľník Otheat (* 1521 v Castronuovo na Sicílii, Taliansko; † 10. novembra 1608 v Neapoli, Taliansko)

Prijal kňazskú vysviacku a potom študoval právo v Neapoli. V roku 1556 vstúpil v Neapoli do rehole teatínov. Vyše pol storočia účinkoval, ako misionár, kazateľ a dušpastier medzi Neapolom a severnou Itáliou a v reholi zastával mnohé desaťročia vysoké funkcie. Zomrel 10. novembra 1608 v Neapoli a tam ho pochovali v chráme S. Paolo Maggiore. V roku 1712 bol vyhlásený za svätého.

Ako trpieť?

Kde sa dalo, tam Andrej Avel utržil niečo nepríjemné. Začalo sa to počas štúdií. Vysmiali sa z jeho viery a jasných zásad v čistote. Ohováčky i provokácie bývali na dennom poriadku.

Po vysviacke za kňaza začal pôsobiť, ako sudca na cirkevnom súde. Raz sa tak zamotal, že s hanbou opustil sieň a to natrvalo...

Keď pôsobil, ako reformátor v ženskej reholi, stal sa terčom klebiet a osočovaní zo strany citlivých rehoľníč.

Čím bol starší, tým viac sa v ňom ozývali necnosti povahy. Koľko úzkosti a duchovnej bolesti mu prinášali pohľady na vlastnú biedu. Aj telo sa ozvalo – nevládal chodiť a len s veľkou bolesťou pokračoval v službe chorým. Ku koncu sa bolesti rozšírili po celom tele. Tí, čo ho bližšie poznali, nechápali, že nepočuli z jeho úst jediné slovo sťažnosti.

Svoje tajomstvo prezradil až pred smrťou: „Trpieť musí každý človek. Rozdiel je len v tom, ako trpí. Jeden trpí, ako kajúci lotor – odovzdane do Božej vôle, druhý trpí, ako zátvrdlivý lotor – vzdorovito.“

Pane, veľa pravdy sa skrýva v Andrejových slovách. Kto sa dosiaľ necíti v tvojej prítomnosti, ako lotor, kto si stále o sebe veľa myslí, nepochopí ani neprijme utrpenie. A takisto ho neprijme ten, kto neverí v teba a nechce plniť tvoju vôľu. Kto teda nevie zniesť utrpenie? Ten, kto je pyšný!

Pane, dnes skúsím s tvojou pomocou zniesť nejakú bolesť alebo nepríjemnosť. Amen.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
Vo Vištuku

5.XI.06

12345678901234567890123456789012345667890